

FUNDACJA GENERAL ELŻBIETY ZAWACKIEJ
Muzeum Pomorskie Armii Krajowej
oraz Wojskowej Służby Polek
Toruń, ul. Podmurza 93, tel. 0048 66 65 22 186
e-mail: fapak@wp.pl, www.zawacka.pl

Anna Dymalska

00-676 Warszawa

siostra
Kryszyna
Słomowska,

35-320 Bydgoszcz

poza Pom.

Bydgoszcz - Warszawa

ZWZ-AK

† Słomowska Edyna Barbara
z m. Wotejko

X-781/1948 Pom.

SPIS ZAWARTOŚCI
TECZKI

Stomówna Edyta Barbara

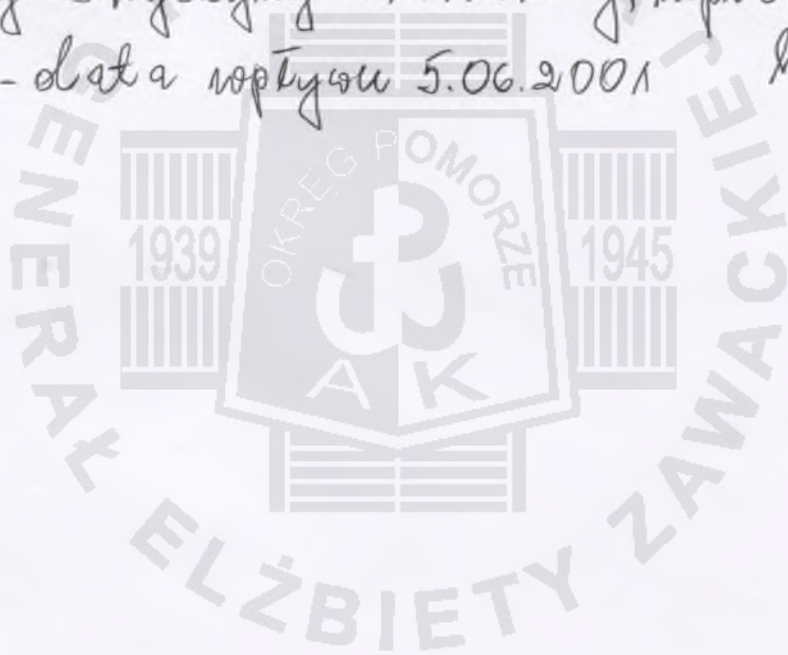
J.K-781/1948 Pom.

poza Pom. Bydgoszcz - Warszawa 1947-1948

- I./1. Relacja *u z s. 1-3*
- I./2. Dokumenty (sensu stricto) dotyczące relatora —
- I./3. Inne materiały dokumentacyjne dotyczące relatora —
- II. Materiały uzupełniające relację —
- III./1. Materiały dotyczące rodziny relatora —
- III./2. Materiały dotyczące ogólnie okresu sprzed 1939 r. —
- III./3. Materiały dotyczące ogólnie okresu okupacji (1939-1945)
- III./4. Materiały dotyczące ogólnie okresu po 1945 —
- III./5. Inne ...
- IV. Korespondencja
-
-
-
- V. Nazwiskowe karty informacyjne k. —
- VI. Fotografie *dział ikonografii*

1/1. Relacja - Stomiona Edyna
sam. Wójcik

1. Relacja - biogram oprac. przez Annę
Dyrbas we współpracy z rodziną, napis k. 1 s. 1
2. Relacja - biogram oprac. przez Annę
Dyrbas na podstawie informacji
siostry - Krystyny Stomiony, napis,
omyc. - data napisu 5.06.2001 k. 2 o. 2-3

YMA

Edyna Barbara Słomówna-Wałejko c. Władysława, ur. 28 III 1911 r. w Bydgoszczy, zm. 1 VIII 1988 r., spoczywa w grobie rodz. w Bydgoszczy. Maturzystka gimnazjum poznańskiego w 1929 r. Studentka Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Poznaniu. W 1939 r. wysiedlona z rodziną do Generalnej Guberni do Warszawy. Zaprzysiężona do organizacji podziemnej ZWZ w 1941 r., a następnie w 1942 do AK. Pracuje w Szpitalu Wolskim na Płockiej jako lekarz stażysta na oddziale radiologii. Szkoli - młodzież dziewczęta i chłopców - uczy udzielania pierwszej pomocy i ratownictwa. Uczestniczy w Powstaniu Warszawskim 1944 r. Prowadzi punkt sanitarny w Kolonii Staszica na Ochocie. Tu wraz z personelem ratuje życie rannych powstańców i ludności cywilnej. Z całą załogą przeżywa koszmarne dni pacyfikacji - gwałty, pożary prowadzone przez oddziały niemieckie i ukraińskie Kamińskiego. Przechodzi przez obóz na Zieleniaku przy ulicy Opaczewskiej róg Grójeckiej oraz obóz w Pruszkowie, skąd udaje się jej wyjść z pomocą służb sanitarnych. Współorganizuje filie szpitala na Płockiej w Leśnej Podkowie w prywatnej willi na 150 łóżek - ratuje życie rannych powstańców i ludności cywilnej. Po wojnie kontynuuje pracę lekarza; zdobywa stopnie naukowe doktora i docenta nauk med. jako radiolog pediatra. Podejmuje pracę w Akademii Medycznej jako kierownik szpitala dziecięcego przy ul. Daniłowiczowskiej na Woli. Wkrótce wychodzi za mąż za Jana Wałejko - syna Konstantego, urodzonego 16 V 1909 r. w Wołkowyszkach.

Odnaczona: Złotym Krzyżem Zasługi - 1959 r.

Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski - 1972 r.

Warszawskim Krzyżem Powstańczym - 1944 r.

Medalem za Zasługi dla Kardiologii
prof. W. Zawadowskiego - 1987 r.

Oprac. Anna Dyrłacz (we współpracy z rodziną)

Kryszyka Słomówna, Bydgoszcz

24.01.11

28.03.1911 - 1.08.1988²

1/1/3

Słoma-Wałejko - Edyna Barbara c. Władysława, ur. 28.III.1911 r. w Bydgoszczy zm. 1.VIII.1988 r. rodzice właściciele ziemscy. Maturzystka w 1929 r. gimnazjum w Poznaniu. Studentka Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu w Poznaniu. W 1939 r. wysiedlona wraz z rodziną do Gen. Guberni. Zamieszkuje w Warszawie - wkrótce zaprzysiężona dla organizacji podziemnej Z.W.Z., a następnie od 14.II.42 do A.K. Szkoli konspiracyjnie grupy dziewcząt i chłopców w Szpitalu Wolskim na Płockiej. Pracuje jako lekarz stażysta, następnie asystentka na oddziale radiologii u dr Marii ~~Werk~~ent~~in~~ /zamordowanej w Oświęcimiu/. Wkrótce przenosi się do Kliniki Szpitala Dzieciątka Jezus do prof. Witolda Zawadowskiego na oddział radiologii. Uczestniczy jako lekarz w Powstaniu Warszawskim. Prowadzi punkt sanitarny na Ochocie w Kolonii Staszica. Tu wraz z rannymi i personelem przeżywa koszmarne dni pacyfikacji, gwałty, mordy i pożary planowo organizowane przez oddziały niemieckie i ukraińskie aż do całkowitej zagłady. Przejście przez "Zieleniak" było wielką tragedią i przeżyciem nie do opisanania.

Następnie wywieziona do obozu w Pruszkowie skąd całkowicie wyczerpana fizycznie i psychicznie z trudem zostaje wyrwana poza teren obozu przez służby sanitarne. Po krótkiej przerwie mobilizuje swoje siły i z całą pasją zabiera się do pracy.. Współorganizuje filie szpitala na Płockiej - w Leśnej Podkowie w prywatnej willi na 150 łóżek - udaje Jej się ratować życie wielu rannym żołnierzom A.K. i cywilom siłą wyrwanym z rąk oprawców niemieckich i ukraińskich. Po wojnie kontynuuje pracę lekarza w wybranej specjalności rentgenologa, zdobywa stopnie naukowe doktora i docenta medycyny dziecięcej. Podejmuje prace w Akademii Med. jako kierownik Kardiologii Szpitala Dziecięcego przy ul. Daniłowiczowskiej oraz w Lecznicy Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej.

W 1950 r. 17.I. wychodzi za mąż za Jana Wałejko s. Zofii i Konstantego ur. 16.V.1909 w Wołkowyszkach. Gimnazjum ukończył w 1928 r., dyplom mgr Prawa uzyskał na Uniwersytecie Stefana Batorego w Wilnie 2.VII.1934. Objął pracę sędziego w grudniu. Wkrótce po kampanii 1939, gdy Rosjanie zajęli nasze tereny przedostał się na Litwę jako pracownik fizyczny w obawie przed represjami i wyrokami śmierci w stosunku do inteligencji polskiej. Przetrwał do końca wojny. Żył w stałym lęku, zataił swoją osobowość.

Wpłynęło dnia 5.06.
Ldz. 2381 NSK 2001

Opracowane przez
A. Szympłową z rodziny Szympłowej

1/1/3

Powrócił do Białegostoku - odszukał chorą matkę. W P.R.L-u nie zaznał spokoju, nie zgłosił się na ogłoszoną mobilizację, nie ujawnił studiów prawniczych, ale jakoś żyć godnie musiał. W Warszawie przyjął pracę, był jednak stale niespokojny. Z natury był człowiekiem wielkiego serca i wiedzy, ogólnie szanowany i lubiany i ceniony działacz Spółdzielczości wykazał się po wielu latach w Naczelnej Radzie jako vice-dyrektor, jako wielce zasłużony dla Sprawy Polak. Zmarł żyjąc przez długie lata niespokojny - na serce 7.III.1981 r. Rodzina zorganizowała obojgu wspólny grób w Bydgoszczy - gdzie cała rodzina spoczywa w spokoju.

dr Barbara Ważejko odznaczona:

Złotym Krzyżem Zasługi nr D-52640 z dn. 22.VII.1959 r.,
Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodz. Polski nr 877-72-7 z dn. 14.VII.1972 r.,

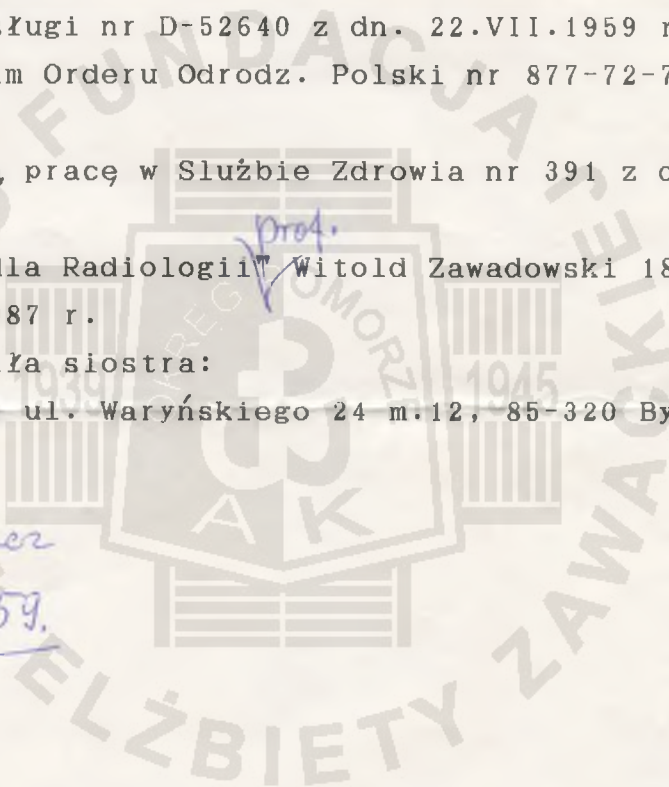
Odnaką za wzorową pracę w Służbie Zdrowia nr 391 z dn. 18.IV.1951 r.

Medalem "Zasługi dla Radiologii" Witold Zawadowski 1888-1980 S/V 1986 wręczony w 1987 r.

Informacji udzieliła siostra:

Krystyna Słomówna ul. Waryńskiego 24 m.12, 85-320 Bydgoszcz,
tel.: 852-30116.

Anna Dębska
tel. 621 2759.

FUNDACJA
"Archiwum i Muzeum Pomorskie
Krajowej oraz Wojskowej Służby Polek"
87-100 Toruń, ul. W. Garbary 2
tel.: 65-22-186, e-mail: archAK@um.torun.pl
REGON 870502736

AJ 15 2003 r.
zał. tektura

MEMORIAL

Generał Marii Wittek

wsp. mat. zobliż.

Mogą służyć o adresy p. Kuczyński, Stomilony
p. A. Dyniaer lub p. Kuczyński

Anna Dyniaer
ul. Marszałkowska 55/43 m.28
00-646 W-wa

Zur-
U-w
Pobst. Warsz

++
SŁOMÓWNA-WAŁEYKO
Edyna Banke

FUNDACJA

Architekt: J. DZIURA Adam Krajewski

ul. Wolności 2, tel. 15-22-185

83-100 TORUŃ

D & W. VI 2001

MEMORIAL

Generał Marii Wittek

to p. 2000 J. M.

*net. przekazała
Anna Dyrbacz
p. 2. Kuczyńska*

*adres siostry:
Krzyszyna Siomkówna*

*ul. Wolności 24 m 12
85-320 Bydgoszcz*

++
SKOMA Edyna Barbara

zam. Wałęjko

AK
W-10

Stomówna Edyna

